

över brons. Det är bara det bästa som räknas, säger han.

– En extra utmärkelse som var rolig att få var Drinks International Design Trophy 1995 för den bästa spritpresentationen, säger han och nickar nöjt bekräftande med huvudet.

– Vi lanserade också en ny brandy, som fick namnet Robert Loston XO brandy. Den har också mycket hög kvalitet och vann även den ett pris för extremt hög kvalitet.

Han är mycket latinsk. Smidig, stolt och elegant. Snabb i rörelserna, med många, talande gester och mycket mörka ögon. Välklädd och vältalig. Han berättar om sitt liv, sitt arbete och sin filosofi.

– Jag började som stuveriarbetare i Bordeaux i början av 1970-talet, säger han och tillägger att han aldrig har bett sin pappa om så mycket som en franc.

– Där träffade jag en agent för ett svenskt shipping company. Några år senare skrev han till mig och ville att jag skulle börja arbeta hos dem i Stockholm. Brevpappret var blått kommer jag ihåg och han hette Olaf någonting.

– Jag tog tåget från Gare du Nord mot Stockholm, men jag träffade en svensk flicka på tåget och blev kär, berättar han och spelar med de svarta ögonen.

– Så jag klev av tåget tillsammans med henne i Göteborg och kom aldrig till Stockholm. Hon ordnade så att jag fick arbete på Johanna och där diskade jag och skalade potatis för tio kronor i timmen. Det här var 1975 och jag var 23 år gammal. Jag stannade i sex månader och hade kanske stannat längre om inte någon hade anmält att jag var kvar i Sverige och arbetade där. Polisen kom och hämtade mig och sista natten i Sverige sov jag i en cell. Jag hade sparat ihop mer än 3200 kronor under tiden på Johanna, minns han med ett stort och något litet skadeglatt leende.

– Jag ska besöka Johanna någon gång som gäst. Det ska bli roligt, skrockar han.

Efter, eller snarare, under tiden vid diskbänken i Sverige, då han drömde om att ha något eget och ett roligare liv, bestämde sig Denis Charpentier för att verkligen skapa sig ett annat liv. Där hade han ju haft gott om tid att tänka, något han värderar mycket högt och betonar flera gånger under vårt samtal.

– Det är det mitt arbete består av - att tänka och förstå, säger han filosofiskt.

Tillbaka i Frankrike igen och efter fyra år som truckförare i Rungis, hos den största importören av frukt, kött och andra importvaror i Frankrike, blev han anställd som säljare. Efter ett år hade han avancerat till manager och efter ytterligare fyra år var han general manager.

– I november 1981 hände något som radikalt förändrade mitt liv, berättar han och ser sorgsen ut.